

Het ommuurde hotel

Published on [28 maart 2017](#) [28 maart 2017](#) by [ikbenverbonden](#)

door: Toine van Teeffelen, is woonachtig in Bethlehem in bezet Palestijns gebied. Hij is sociaal-antropoloog, publicist en vredesactivist

‘Wij zijn het hotel met het slechtste uitzicht ter wereld’, zo adverteert het Walled-Off Hotel, gelegen tegenover de Muur die Noord-Bethlehem rond het Graf van Rachel (Israëlische enclave midden in het Palestijns gebied) doorklieft. ‘Walled-Off’ is een woordspeling op het luxe Waldorf Hotel. Het nieuwe hotel is geheel ingericht door de Londense graffitikunstenaar [Banksy](#) en daarmee tevens een, zowel confronterend als verzorgd, museum over de geschiedenis. Binnen voel je je op een *British afternoon tea party* in koloniale stijl.

Wanneer je goed kijkt zie je de ironie in de afbeeldingen en objecten. Zoals een verzameling Israëlische observatiecamera’s die als pistolen de wand uitkomen, boven een serie zorgvuldig gesorteerde katapulten gebruikt door Palestijnse jongeren, met daaronder enkele koninklijke porseleinen borden op de provisiekast.

Het museum wordt ingeleid door een tableau van het moment waarop de Britse Minister van Buitenlandse Zaken Arthur Balfour, precies 100 jaar geleden, plechtig zijn handtekening zette onder een verklaring die Palestina beloofde aan de zionistische beweging zolang dat de rechten van de ‘niet-joodse’ bevolking (toen 90% van de totale bevolking) niet zou schaden. Op de achtergrond van het tableau een raam met uitzicht op de Thames en de Big Ben en op de muur een kaart van het Britse wereldrijk van die dagen.

Uitzicht op verbinding?

Is dit niet alleen het hotel met het slechtst mogelijke fysieke uitzicht maar ook met het minst mogelijke uitzicht op verbinding?

Het hotel nodigt Israëli’s nadrukkelijk uit langs te komen. Maar ook dat is niet zonder ironie, want Israëli’s mogen het nabijgelegen Israëlische checkpoint niet passeren. In de praktijk zullen Israëli’s in Bethlehem alleen op bezoek gaan bij het Graf van Rachel. Die heilige plaats, midden in Bethlehem gelegen, is geheel ommuurd en ontoegankelijk voor de Palestijnse inwoners van de stad. Je kunt er alleen met een bus vanuit West-Jeruzalem komen.

Ooit keek mijn dochter Jara eens door een spleet in de Muur naar die andere kant, recht in de ogen van een verbaasd orthodox-joods meisje dat op bezoek was bij het Graf.

Kiemen van hoop

Kan een plek die radicaal tegen verbinding ingaat, zoals een Muur in je stad, ook kiemen van hoop in zich dragen? Banksy maakte jaren geleden in het holst van de nacht stencilgraffiti op de Muur met onder meer beeltenissen van een meisje dat een soldaat fouilleert of hangend aan een ballon de Muur lijkt over te zweven. Niets zo verbindend als menselijkheid.

Het eigen verhaal

Tegenover de ingang van het Hotel annex museum is er een grote poster op de Muur met het verhaal van een meisje, Christie, die in de buurt woonde. ‘Als teenager heb ik al veel meegemaakt. Ik zag een man die vlak voor mijn ogen werd neergeschoten en ik zag een Israëli die op ons huis schoot. Toch hield ik nooit op met lachen en hopen.’ De poster vormt deel van een keten van grote muurposters met verbindende, menselijke verhalen van Palestijnse vrouwen en jongeren.

Met [mijn Palestijnse onderwijsorganisatie](http://www.aeicenter.org/), het AEI (<http://www.aeicenter.org/>), gaan we in de toekomst plekken langs de Muur gebruiken voor ontmoetingen van plaatselijke bewoners met bezoekers en pelgrims. Om het eigen verhaal te vertellen, het eigen lied te zingen, de eigen gastvrijheid te tonen – ondanks de machten van dit moment of die van vroeger.